

zati přihlášené dědice na procesní soud. Spor se vede pak mezi přihlášenými dědici, a jsou tudíž v tomto stadiu v pozůstalostním řízení dědici obě procesní strany. Stane-li se pak během takového sporu nějaké ujednání mezi oběma procesními stranami, nemůže jíti o ujednání mezi pozůstalostí (která by mohla býti zastoupena jen částí dědiců) a osobou cizí, nýbrž jde o ujednání mezi přihlášenými dědici, které slouží k vypořádání jejich sporných dědických nároků.

Bylo-li tedy v daném případě, jak není sporno, v tomto stadiu mezi přihlášenými dědici vedoucím spor o pozůstalost, učiněno ujednání toho obsahu, že určité nemovitosti pozůstalostní mají připadnouti přihlášenému dědici Josefu S., pak šlo o takovéto vypořádání pozůstalosti mezi dědici, a je pro spornou věc bez významu, že toto ujednání bylo formálně uzavřeno jako smlouva odstupní, ve které vystupovali s jedné strany dědici z testamentu (v zastoupení pozůstalosti) jako odstupitelé a s druhé strany Josef S. jako nastupitel. Šlo tedy v daném případě o převod na dědice ve smyslu § 4 č. 2 dávk. pravidel, a příslušelo proto tomuto převodu osvobození podle tohoto ustanovení.

Neprávem odepřel tudíž žal. úřad st-lce osvobození od dávky, a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž se musil nss zabývati dalšími námitkami stížnosti, brojícími proti výši předepsané dávky.

Č. 11.127.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: * Osvobození od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí z titulu přístavby podle § 52 zák. č. 44/1927 Sb. platí pouze pro převod pozemku, kterého bylo použito k rozšíření dosavadního staveniště za účelem provedení přístavby, předpokládajíc, že stavební plocha takto zvětšená je po provedení přístavby v plné výměře podle rozhodnutí stavebního úřadu přípustně zastavěna.

(Nález ze dne 8. března 1934 č. 21.736/33.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 1210/22, 4107/24, 4434/25, 4885/25, 10.249/33.

Věc: Josef L. a Anna R. ve F. proti zemskému úřadu v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Smlouvou trhovou z 12. ledna 1923 koupili st-lé dům čp. . . se stavební parcelou č. . . ve F. Platebním rozkazem ze 3. října 1923 byla vyměřena dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí zciziteli. Když nebyla dávka na zciziteli dobytá, zahájeno řízení s nabyvateli jako ručiteli. Během řízení žádali tito podáním z 11. září 1928, aby převod byl osvobozen od dávky z důvodu přístavby podle § 49 a 52 zák. č. 44/27 Sb.

Záručním platebním rozkazem zem. inspektorátu pro zem. dávky z 27. května 1930 vyměřena jim dávka, při čemž osvobozena od dávky část stavební parcely ve výměře 79.39 m², zastavěná přístavbou (řez-

nické dílny a skladiště) a část ve výměře 9'20 m² nezastavitelná, celkem 88'59 m² v částečné zcizovací hodnotě 28.348'80 Kč oproti celkové zcizovací ceně 330.000 Kč; dávka na část onu připadá činila 364'70 Kč z celkového obnosu dávky 48.898'40 Kč.

Odvolání, dožadující se osvobození celého převodu od dávky, zamítl okr. úřad a v pořadu stolic žal. úřad, tento z následujících důvodů: »Podle sdělení nabyvatelova, t. j. strany, byla na domě čp. . . . ve F. provedena přístavba. Vyměřující úřad zjistil dotazem na berní správu ve F., že na tuto přístavbu připadá pouze 79'39 m². K tomu slušelo připočísti 9'20 m², jež neměly býti zastavěny. Od dávky osvobozená výměra činila tudíž celkem 88'59 m². Strana vykládá si ustanovení zák. v tom smyslu, že v daném případě nastal předpoklad pro osvobození celého převodu od dávky, avšak neprávem. Ustanovil-li zák. č. 44/27 Sb. v § 52, kde mluví o osvobození od dávky z přírůstku hodnoty, jako podmínku osvobození, že převodní parcely bude použito v plné výměře podle rozhodnutí stav. úřadu přípustné, dlužno ustanovení tomu rozuměti tak, že převod parcely, již bylo použito k stavbě, jest osvobozen zásadně toliko jen v mezích skutečného zastavení. Z dávky celkové slušelo tudíž pouze vyloučiti částku, jež odpovídá výměře 88'59 m² dávce nepodléhající.«

O stížnosti, podané na toto rozhodnutí, nss uvážil:

Paragraf 52 zák. č. 44/27 Sb. poskytuje osvobození od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí převodům pozemků, uskutečněným v letech 1920—1927, bylo nebo bude-li pozemku použito v plné výměře podle rozhodnutí stavebního úřadu přípustné ke stavbám uvedeným v § 49. Podle tohoto šu jsou to nové stavby, přístavby, nástavby a přestavby. Ratio tohoto ustanovení byla zcela nepochybně podpora stav. ruchu. Zákon chtěl podnítiti stavební podnikání za účelem získání nových obytných a jiných místností, a k tomu účelu poskytuje osvobození od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí, aby snížil stavební náklady snížením ceny staveniště. Osvobození poskytuje se převodu pozemku, na němž stavba ve smyslu § 49 byla provedena, a jenom tehdy, jestliže se pozemku stavbou tou využije v plné výměře podle rozhodnutí stavebního úřadu přípustné.

Otázkou, kdy předpoklady ty podle obdobných zákonů dřívějších jsou splněny, zabýval se nss v četných svých judikátech, na př. Boh. A 4885/25, pokud se týče novostaveb, a v judikátech Boh. A 1210/22, 4107/24 a 4434/25, pokud jde o nástavby.

V daném případě jde o přístavbu.

Zákon č. 44/27 Sb. v § 49 klade přístavby jako samostatný, zvláštní druh stavebního podnikání vedle nástaveb; dlužno proto ve smyslu tohoto zák. předpisu přístavbou rozuměti toliko stavbu, která připojuje se ke stavbě již existující — na rozdíl od nástavby — ve směru horizontálním. Přístavba v tomto smyslu předpokládá tedy — stejně jako novostavba — určitou dosud nezastavěnou plochu pozemkovou, na které se má provést.

Je možný dvojí případ:

1. Převede se stavební parcela, která sice jest již zastavěna, není však touto stavbou v plné výměře podle stavebního řádu přípustně plošně využita, a zbývající plochy využije se v plné přípustné výměře k provedení přístavby. 2. Dosavadní staveniště zastavěné — ať již v plné přípustné výměře čili nic — rozšíří se za účelem provedení přístavby, o pozemek nově získaný, a plochy, která z tohoto pozemku a eventuálně z původního staveniště je pro zastavění k dispozici, využije se až do plné výměry dle rozhodnutí stavebního úřadu přípustně k provedení přístavby.

V případě prvním bylo by možno vykládati zákon v ten smysl — to je stanovisko stížnosti —, že osvobození požívá převod celé zastavěné parcely, jen když na zbývající zastavitelné části provedena byla přístavba, anebo v ten smysl — jak to míní nař. rozhodnutí —, že převod je sice osvobozen, ale jen v tom poměru, kolik z celého staveniště zabírá plocha zaujatá přístavbou s připočtením plochy podle rozhodnutí stavebního úřadu nezastavitelné.

Nss nemohl se přikloniti k stanovisku úřadu z důvodů, které vyložil již v nář. Boh. A 10.249/33, totiž se zřetelem k tomu, že zákon nějakého částečného osvobození převodu podle míry zastavění převedeného pozemku nezná, nýbrž jen — jsou-li splněny podmínky § 52 — osvobození úplné anebo žádné.

Nss nemohl však dáti za pravdu ani stížnosti, uváživ, že při stanovisku stížnosti bylo by možno po případě dožadovati se osvobození převodu zastavěného pozemku z důvodu přístavby v každém případě i tehdy, když by na zbývající části provedena byla přístavba jakákoli, třeba i zcela nepatrná přístavba, schodiště, vedlejších místností a pod., která by pro účely zák. o stav. ruchu sledované neměla prázdného významu. Takovýto výklad zneužíval by úplně zřejmou intenci zákona a vedl by k jeho obcházení. Rozeznávati však podle toho, o jakou přístavbu jde, pro to zákon neposkytuje ani opory ani měřítko.

Těmito úvahami veden, dospěl nss k závěru, že zákonem stanovené osvobození převodů pozemků z titulu provedení přístavby dlužno omeziti na případ druhý, t. j. pouze na převod takového pozemku, kterého bylo použito k rozšíření dosavadního zastavěného staveniště za účelem provedení přístavby. Zda se přístavba provede pak právě jenom na nově přikoupené ploše, či z části nebo i zcela na původním staveništi, zůstává již lhostejno, bylo-li jen přístavbou celé zbývající původní i nové staveniště stavebně využito v plné výměře podle rozhodnutí stav. úřadu přípustně.

V daném případě nešlo o převod pozemku použitého k rozšíření dosavadního zastavěného staveniště za účelem provedení přístavby, nýbrž o shora uvedený případ první, a není tu tedy vůbec nároku na osvobození z titulu provedené přístavby. Jestliže žal. úřad st-lům přes to přiznal osvobození, byť i jen částečné, neporušil tím žádného subj. práva jejich, a stížnost je tedy bezdůvodná.